

Hodnocení diplomové práce Lucie Fedurcové Vaňkovky, čtyři dramatikové a Ferdinand Vaněk.

V případě této diplomové práce nepovažuji za nezbytné představovat, charakterizovat a hodnotit její jednotlivé části: práci, jak je předložena, bylo by možné okamžitě publikovat. Jejím jádrem je precizní prezentace deseti jednoaktovek (čtyři z nich jsou Havlový), jejichž autoři (P. Landovský, P. Kohout, J. Dienstbier), významné osobnosti samizdatové kultury, se inspirovali „vaňkovským principem“ nastoleným v Audienci (1975) V. Havla.

Geneze „vaňkovské“ normy a její diferenciaci v dílech Havlových následovníků je v práci zkoumána a analyzována důsledně se zřetelem k jejich profilu osobnostnímu i tvůrčímu i k jemným či evidentním individuálním odchylkám způsobeným neopakovatelnou specifickou životní zkušeností každého z nich. Autorka objevuje kouzlo „vaňkovek“ nikoliv v každé zvlášť, ale v jejich vzájemné komunikaci, což jí umožňuje zaznamenat na proměnách ústřední postavy i mírné či podstatné odchylky v kompetencích a tvůrčích schopnostech každého z jejich tvůrců, postava Ferdinanda Vaňka se stává významnou literární postavou, symbolem, reprezentující jisté mravní principy a zásady v jisté historické epoše.

Práce je napsána brilantně, kultivovaně, bez nedostatků či chyb.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhoji klasifikovat jako výbornou.

V Plzni 23. května 2013

Jiří Staněk

